

YKK Corp., YKK Holding Europe BV, YKK Stocko Fasteners GmbH 5. septembril 2012 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 27. juuni 2012. aasta otsuse peale kohtuasjas T-448/07: YKK Corp., YKK Holding Europe BV, YKK Stocko Fasteners GmbH versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-408/12 P)

(2012/C 343/12)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: YKK Corp., YKK Holding Europe BV, YKK Stocko Fasteners GmbH (esindajad: *advocat* D. Arts, *advocat* W. Devroe, *Rechtsanwältin* E. Winter, *advocate* F. Miotto)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu 27. juuni 2012. aasta otsus kohtuasjas T-448/07: YKK Corp., YKK Holding Europe BV ja YKK Stocko Fasteners GmbH versus Euroopa Komisjon;
- tühistada vaidlustatud otsuse artikli 2 lõiked 1 ja 3 apellante puudutavas osas või vähendada trahvi summasid;
- mõista esimese kohtuastme ja apellatsioonastme kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Esimene väide, et Üldkohus rikkus õigusnormi, jättes nõuetekohaselt esitamata põhjused, miks ta lükkas tagasi hagejate väite, mille viimased tuletasid trahvi lähtesumma ebaproportsionaalsusest; apellantidel ei ole seetõttu võimalik kindlaks teha, kas Üldkohus lükkas väite tagasi põhjusel, et komisjon (a) võttis piisavalt arvesse mõju, mida rikkumine turule avaldab, või (b) ei võtnud arvesse rikkumise mõju turule, kuna seda ei olnud vaja arvesse võtta. Teiseks, juhul kui peaks ilmnema, et Üldkohus otsustas, et komisjon võttis piisavalt arvesse rikkumise mõju turule, väidavad apellandid, et nii otsustades tõlgendas Üldkohus vaidlustatud otsust vääralt ning rikkus seeläbi liidu õigust, täpsemalt määruse nr 1/2003⁽¹⁾ artikli 23 lõikeid 2 ja 3 ning eiras Euroopa Kohtu praktikat, mis nõuab, et kui

komisjon leiab, et rikkumise mõju turule arvestades tuleb suurendada suunistes⁽²⁾ ettenähtud 20 miljoni euro suurust minimaalset võimalikku trahvisummat, oleks komisjon pidanud esitama konkreetseid, usutavad ja piisavad tõendid, mis võimaldavad hinnata tegelikku mõju, mis asjaomasel rikkumisel võis olla konkurentsile sellel turul. Kolmandaks, juhul kui peaks ilmnema, et komisjon ei võtnud arvesse rikkumise mõju turule, kuna seda ei pidanud arvesse võtma, väidavad apellandid, et Üldkohus rikkus Euroopa Liidu õigust, mille kohaselt peavad liikmeriikide ja liidu õigusega ette nähtud trahvid olema mitte ainult tõhusad ning omama hoiatavat mõju, vaid need peavad ühtlasi olema rikkumisega proportsionaalsed.

Teine väide, et Üldkohus ei esitanud nõuetekohaselt põhjusi, miks ta lükkas tagasi hagejate väite, mille kohaselt komisjon jättis kohaldamata 2002. aasta leebema kohtlemise teatise. Apellandid väidavad, et igal juhul tõlgendas Üldkohus oma otsuses valesti Euroopa Liidu õigust, eriti soodsama seadust kohaldamise põhimõtet (*lex mitior*), mille kohaselt tuleb soodsamat seadust kohaldada ka tagasiulatuvalt.

Kolmandas väites leiavad apellandid, et lükates tagasi väite, mille hagejad tuletasid asjaolust, et komisjon kohaldas trahvile ebaõigesti käibest 10 % moodustavat ülempiiri, arvestades BWA koostööd ajavahemikul, mis eelnes Stocko omandamisele YKK poolt, mille eest Stocko loetakse ainuvastutavaks, rikkus Üldkohus määruse nr 1/2003 artikli 23 lõiget 2, seal hulgas proportsionaalsuse põhimõtet, põhimõtet, et karistused peavad lähtuma isikust ja rikkumisest, mille kohaselt tohib ettevõtjat karistada üksnes tegude eest, mida talle individuaalselt ette heidetakse, ning võrdse kohtlemise põhimõtet.

Neljas väide, et Üldkohus ei esitanud nõuetekohaselt põhjusi, miks ta lükkas tagasi hagejate väite, mis puudutas asjaolu, et komisjon kohaldas vaidlustatud otsuses ebaõigesti kordajat Stocko omandamisele eelnenud ajavahemiku eest; ning et mõõndes, et hoiatava mõju suurendamine oli õigustatud ajavahemiku eest, mis eelnes Stocko omandamisele YKK poolt, mille eest Stocko on tunnustatud ainuvastutavaks, rikkus Üldkohus igal juhul määruse nr 1/2003 artikli 23 lõiget 2, karistuste individuaalsuse põhimõtet ning sellega seotud proportsionaalsuse põhimõtet ja võrdse kohtlemise põhimõtet.

⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (ELT 2003, L 001, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).

⁽²⁾ Suunised määruse nr 17 artikli 15 lõike 2 ja ESTÜ asutamislepingu artikli 65 lõike 5 kohaselt määratavate trahvide arvutamise meetodi kohta (EÜT 1998, C 9, lk 3; ELT eriväljaanne 08/01, lk 171).